

(๒๗)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไยพระมหาภักติทริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๙/๒๕๖๓

วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	นายสมบัติ พลเยี่ยม	ผู้ร้อง
	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี ที่ ๑	
	ศาลจังหวัดอุดรธานี ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสมบัติ พลเยี่ยม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสมบัติ พลเยี่ยม (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ยื่นฟ้องตนเป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดอุดรธานี (ผู้ถูกร้องที่ ๒) บรรยายฟ้องว่าผู้ร้องเป็นพนักงานธนาคารออมสินซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงการคลัง เป็นการบรรยายฟ้องไม่ถูกต้อง เพราะผู้ร้องเป็นลูกจ้างของธนาคาร ออมสิน ต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๒ พิพากษาลงโทษจำคุกผู้ร้อง ๔๕ ปี ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด ของพนักงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๑ ฐานเป็นพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ซึ่งผู้ร้องเห็นว่าคำพิพากษาศาลจังหวัดอุดรธานีที่ลงโทษผู้ร้องในฐานะเป็นพนักงาน ขัดหรือแย้งกับคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่นและคำพิพากษาศาลแรงงานภาค ๔ ที่พิพากษาว่า

ผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจมีสถานะเป็นลูกจ้าง จึงเป็นกรณีที่ศาลอื่นบังคับใช้กฎหมายแตกต่างกัน และอยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาอนุญาต

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินรวม ๒ ครั้งว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ บรรยายฟ้องสถานะผู้ร้องเป็นพนักงานซึ่งไม่ถูกต้องและผู้ถูกร้องที่ ๒ ใช้กฎหมายไม่ถูกต้องในการพิจารณาพิพากษาคดีปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาไม่รับคำร้องเนื่องจากเป็นการใช้ดุลยพินิจของพนักงานอัยการที่เป็นอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและเป็นการใช้อำนาจตุลาการในการใช้ ตีความ และให้เหตุผลทางกฎหมายในคำพิพากษา

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ มีเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ทำให้ไม่สามารถยื่นคำร้องได้นั้น เป็นการลิดرونสิทธิชี้พื้นฐานของปวงชนชาวไทย จึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) ประกอบมาตรา ๔ ดังนี้

(๑) ผู้ร้องมีสถานะได้ในรัฐวิสาหกิจ

(๒) การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่บรรยายฟ้องว่าผู้ร้องเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นการบรรยายฟ้องไม่ถูกต้อง ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง

(๓) การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิพากษาลงโทษผู้ร้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๑๑ เป็นการอนุญาตสถานะของผู้ร้องไม่ถูกต้อง ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง

(๔) ขอให้ปล่อยตัวผู้ร้องจากการคุมขัง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาอนุญาต หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาในเรื่องที่เป็นอาชญากรรมต้องได้รับการฟ้องฟ้าโดยชอบด้วยกฎหมาย” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาในเรื่องที่เป็นอาชญากรรมต้องได้รับการฟ้องฟ้าโดยชอบด้วยกฎหมาย” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาในเรื่องที่เป็นอาชญากรรมต้องได้รับการฟ้องฟ้าโดยชอบด้วยกฎหมาย”

หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตัวราชการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตัวราชการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตัวราชการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๙ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๑) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...” ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า “บุคคลและชุมชนยื่นมีสิทธิ ... (๒) เสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่บรรยายฟ้องว่าผู้ร้องเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นการบรรยายฟ้องไม่ถูกต้องและการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิพากษางานให้ผู้ร้องในฐานะเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นการวินิจฉัยสถานะของผู้ร้องไม่ถูกต้อง เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง แม้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าเป็นการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) แต่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตราดังกล่าวไม่ได้ให้สิทธิผู้ร้องที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ เพราะเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐ เมื่อพิจารณาเนื้อหาของคำร้องแล้วเป็นกรณีการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖

- ๔ -

และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาว่า ไม่รับคำร้องของผู้ร้อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริง ปรากฏว่าคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาจึงเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาดี ของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนகานิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชນ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ